

In december 1986 nam Harry Stalpers afscheid van de Bergse muziekschool. Bij die gelegenheid maakte Fons Gieles een toepasselijke schets van Harry als versiering van de krul van de viool. In een begeleidend schrijven haalde hij ook herinneringen op voorzien van een zelfgemaakt plattegrondje.

Bijgaand wat gegevens over mijn vroegste herinneringen aan Harrie Stalpers. Wij woonden in de zg. 'Blinde Derrem' het stukske van de Kremerstraat, gelegen tussen Kortemeestraat en Vismarkt.

Op de Vismarkt werd " gesjot" ofwel trappen onder een balleke Bij neerkomen mocht de bal de grond niet raken en kreeg op dat moment een 'volgende poeier'. Eens kwam het balletje naar beneden en verdween rechtstreeks in het schoorsteentje van slager Veraart.

Ik hoorde Harrie al vroeg op zn viool etudes maken. terwijl ik bij het dakraam rozen zat te tekenen. Dat dakraam zat in het dak aan de Kremerstraat zijde. Hij kreeg les van V Hemel, ik van Adr. Disco.

Vlak naast Harries woning was de bovenwoning van fam. De Wit. (Jan en Jaap). Jan speelde ook in het Revue-orkest van de Bergse Revues (voor 1940). Later kon Harrie en ik de zg. "Crazy Yellers" op de zolder van de Wit horen oefenen. Daar hoorden we spel, het beroemde " In the Mood" en " Hold the Tiger".

Harries vader was muzikaal en zong bij Laus Deo en het zangkoor van de H. Maagdkerk.

Tijdens de oorlogsdagen oefende ten onzen huize een trombonekwartet onder leiding van mijn vader. Er zat dus volop muziek in die Blinde Derrem.

Op de R.K.HBS voerden we onder de regie van Marius H. Reynen het spel op RADIJS EN BOT OP STERREVAART, dat geschreven was door de Vlaamse auteur en regisseur Anton van de Velde.

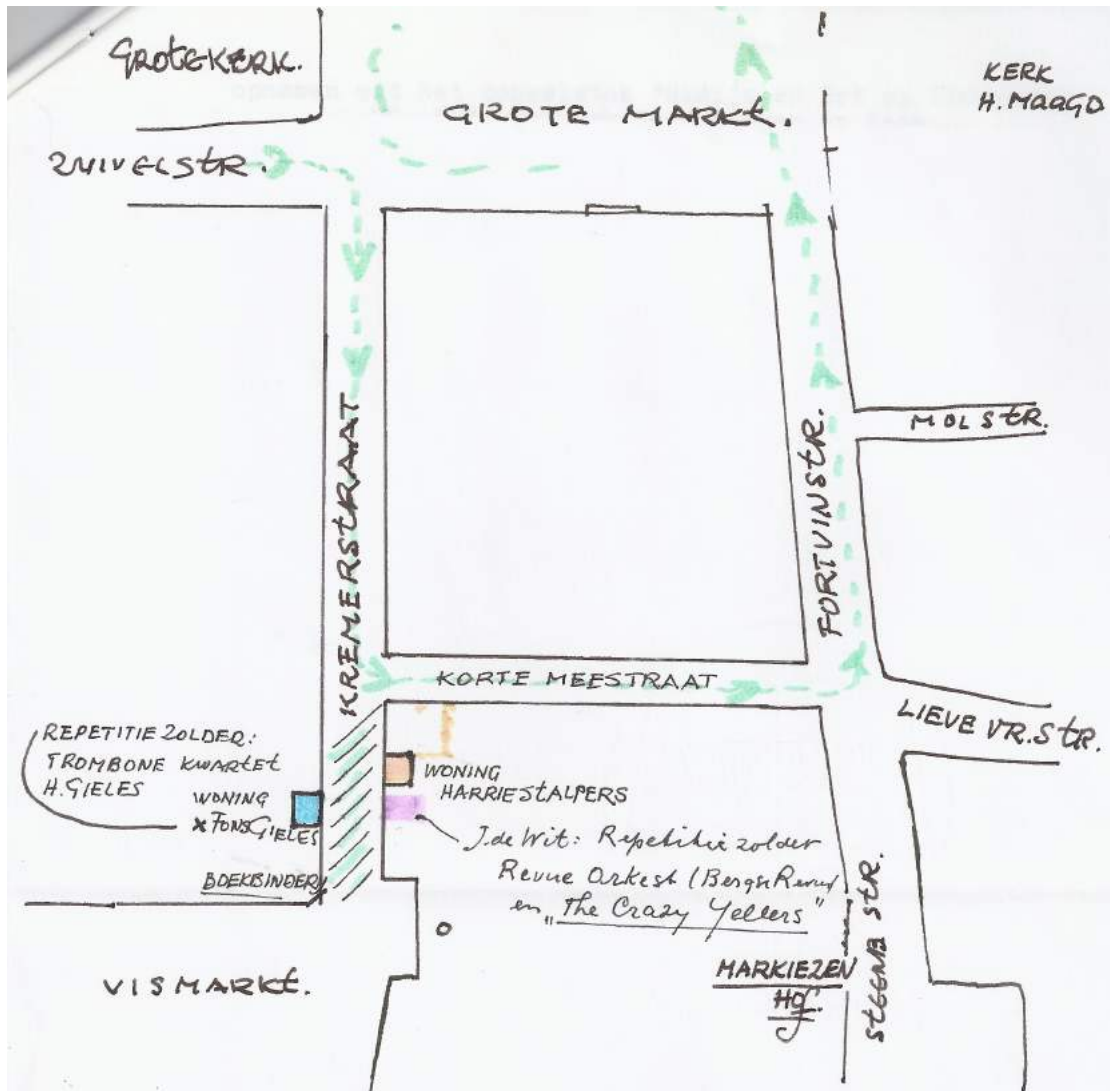
Harrie had tesamen met Jan van Giels de rol van Eerste en Tweede Pandoer. (zie fotos)

Aan dit meer officieel stuk toneel waren de eerste proeven van zg. Bonte Avonden voorafgegaan, welke echter alsoepedig werden verboden, gezien de vele dubbele bodems die wij aan het adres van de bezittende Macht in hadden gebouwd. Wij moesten voortaan de tekst voorleggen aan de Ortskommandant, die toen in het Markiezenhof zetelde.

Tijdens de bevrijdingsdagen van 1944 was de kelder van Harries vader een veilig toevluchtsoord voor mensen uit de Roocklaan. Laat ik pas jaren later van mijn huidige vrouw vernemen dat zij Oktober 1944 op een steenworp afstand van ons huis bij Harrie in de kelder aan het schuilen was! Had ik moeten weten!.....

Dat Harrie zich heeft ontwikkeld tot een perfect musicus en een man met hart voor de Bergse Muziekschool siert hem met ere. Opperstalspreker bij de uitreiking van de Sakkoprijs is hem op het lijf geschreven.

Fons Gieles 1 December 1986

Het gearceerd gedeelte van de
 Kremersstraat heette in de
 volksmond "De Blinde Derren"
 Appendix of aanhangsel van het
 vinkampje

Situatie 1940-1950.

Route van de muziekgezelschappen
 van 't vinkampje